

Puigdemont proposa una mediació internacional liderada per Donald Tusk

El president a l'exili, en el llibre "La crisi catalana. Una oportunitat per a Europa" (La Campana), reclama que aquestes converses siguin discretes i sense condicions prèvies per part de cap dels actors

Carles Puigdemont, en una imatge d'arxiu | ACN

"Els catalans demanem una mediació internacional independent. Sobretot perquè d'entrada suposaria reconèixer que hi ha un problema. Espanya ha de reconèixer que li cal ajuda per sortir d'aquest forat on s'ha ficat. La mediació és indispensable també perquè si acabem trobant la manera d'arribar a un acord amb Espanya ens caldrà algú que segueixi tot el procés i avalui si les dues parts estan respectant la via que s'ha triat". És la reflexió que fa el president a l'exili, Carles Puigdemont, en el llibre *La crisi catalana. Una oportunitat per a Europa* (La Campana) (<http://lacampanaeditorial.com/la-crisi-catalana/>) amb la col·laboració del periodista belga Olivier Mouton.

Si es posa en marxa una mediació d'aquest tipus, qui és el perfil indicat per liderar-la? "Hi ha una persona en concret que podria fer aquest paper: és Donald Tusk, el president del Consell Europeu. Fins ara és l'únic que s'ha expressat d'una manera molt correcta", assenyala Puigdemont, que admet les dificultats per arribar a aquest escenari davant la "burocràcia" existent en les institucions europees i les reticències de l'Estat a obrir una negociació política al més alt nivell. "Acceptem que a priori Europa estigui en contra de la independència de Catalunya. Però cal

que al principi del procés [de mediació] poguem parlar sense cap tabú preestablert", assenyala el màxim dirigent de Junts per Catalunya (JxCat).

"La mediació és indispensable també perquè si acabem trobant la manera d'arribar a un acord amb Espanya ens caldrà algú que segueixi tot el procés i avalui si les dues parts estan respectant la via que s'ha triat", apunta Puigdemont

Al llarg del llibre, Puigdemont desgrana aspectes que van des de la sentència contra l'Estatut per part del Tribunal Constitucional (TC) del 2010, l'inici del procés, l'arribada a la presidència de la Generalitat, l'aprovació de les lleis de desconexió, la celebració del referèndum, la repressió de l'Estat i l'exili cap a Bèlgica. Tot una cadena d'esdeveniments que, a parer seu, situen com a "condició inacceptable" que a Catalunya se la fes renunciar a la independència per iniciar un procés de mediació. "Això només ho podríem acceptar, eventualment, al final del procés. Si aquest diàleg fracassés, hauríem de poder conservar el dret a l'autodeterminació. És una alternativa democràtica com les altres", manté Puigdemont.

El dirigent independentista assegura que aquest dret a l'autodeterminació s'hauria de mantenir fins i tot si "part de l'independentisme" optés per la "devolució màxima" -com el govern britànic va oferir als escocesos en el marc de la campanya pel "no" en el referèndum del 2016-. "Cal deixar-se portar per la negociació i veure de quina manera es trobes les opcions defensades per cadascuna de les parts al final del procés. No em faria cap por que la fórmula de la devolució màxima pogués guanyar en un referèndum final, perquè el nostre dret a la independència hauria quedat reconegut", insisteix Puigdemont. El llibre, de 238 pàgines, està dividit en dotze capítols. En el primer, per exemple, descriu la seva infància.

La pilota, a la teulada de Madrid

El president a l'exili assegura haver plantejat la possibilitat del referèndum tant a Mariano Rajoy com a Pedro Sánchez -quan era a l'oposició- i a Pablo Iglesias, secretari general de Podem. El màxim dirigent de JxCat i impulsor de la Crida Nacional per la República rememora que va plantejar la celebració de la consulta vinculant en un dinar a la Moncloa l'11 de gener del 2017, i que Rajoy li va respondre que ho impediria. "Ni puc, ni vull!", va exclamar qui aleshores liderava el govern espanyol. En altres trobades en actes a Barcelona Puigdemont va tornar a treure aquest assumpte, però l'exlíder del PP preferia "parlar de futbol".

El president a l'exili va plantejar en ferm a Rajoy que faria el referèndum, i l'exlíder del PP li va respondre que no ho permetria: "Ni puc, ni vull"

En tot cas, però, el president a l'exili manté que no pertoca a Catalunya posar damunt la taula una oferta perquè ja ha gastat els cartutxos amb l'Estatut del 2005 -retallat primer en les negociacions amb Madrid, amb Artur Mas com a protagonista-, la proposta de pacte fiscal -liderada per Mas,

denostada per Rajoy- i el referèndum pactat. "Ara li toca ser creativa a Espanya. En cas contrari, continuarem lluitant per una independència que està reconeguda pel dret internacional a través de la sentència del Tribunal Internacional de Justícia sobre el cas de Kosovo, segons la qual no hi ha cap disposició en el dret internacional contrària a una declaració d'independència", assevera el dirigent independentista.

Crítiques al rei i la Unió Europea

Segons Puigdemont, l'Estat s'hauria d'haver emmirallat en el Regne Unit i en l'actitud de David Cameron davant la demanda del referèndum escocès. "Va escriure en un paper tot el que els oferiria si votaven contra la independència i d'aquesta manera va demostrar que havia entès el missatge subjacent al referèndum: la seva voluntat de ser reconeguts. No va menysprear els escocesos, no els va tancar a la presó", destaca el dirigent independentista. A l'Estat, en canvi, els poders de l'Estat -començant pel rei Felip VI (<http://www.naciodigital.cat/noticia/139739/felip/vi/avala/repressio/policial/situa/govern/al/marge/de/mocracia>) - han apostat per una resposta contundent que ha derivat en la violència policial de l'1-O, la presó i l'exili.

"[Felip VI] Pertany al bàndol dels que han agreujat el problema. Abans d'aquest moment jo no parlava mai del rei; el considerava aliè a aquesta qüestió i el protegia perquè, si es donava el cas, pogués fer aquest paper de mediador neutral. Aquell dia [el 3-O] em va decebre moltíssim. No tant pel que va dir sobre els catalans, sinó pel fet que ell mateix s'excloués com a part de la solució. A partir d'aquell moment ja no quedava cap figura neutral a Espanya. Europa, en canvi, es va abstenir de fer cap comentari oficial", rememora Puigdemont, que demana que el diàleg es faci més enllà de l'ordenament constitucional.

"Abans del 3-O jo no parlava mai del rei; el considerava aliè a aquesta qüestió i el protegia perquè, si es donava el cas, pogués fer aquest paper de mediador neutral", destaca Puigdemont

El president a l'exili aposta, com a forma de governança comunitari, per uns Estats Units d'Europa que serien possibles si es comptés amb les regions com a membres de ple dret. No s'estalvia, però, crítiques als actuals responsables de l'*establishment* comunitari. Assegura que el silenci europeu no l'ha dolgut, però es mostra molt crític amb la manca de suport davant la repressió judicial de l'1-O. "La Unió Europea s'ha convertit en una burocràcia sense ànima. No em puc commoure sentint parlar Jean-Claude Juncker, el president de la Comissió, o Antonio Tajani, president del Parlament", lamenta. "Soc un fervent defensor dels Estats Units d'Europa, però si tot plegat és per continuar fent el mateix però amb un altre nom, per mi que no hi comptim", destaca Puigdemont, que reclama a Europa aprendre del cas català com a exemple d'unió entre ciutadania i institucions al servei d'un projecte.